

ELŐFIZETES:
Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető küldemények a szerkesztőnek, anyagiak a lap tulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomtatás-üzemében és a szerkesztőnél fogadtatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Zombor, július 19-én.

Városunk polgársága az utóbbi időkben egy-pár közérdekű kérdés megoldásához fogott hozzá. A köszönet érte az, hogy az ellenzék csüfolkodva neki áll a polgárságnak és neveltségessé akarja tenni. Hogy városunk polgárai, — akik egy és más irányban ujabban sikeresnek ígérkező mozgalmakat indítottak meg — eltűrjék-e az ellenzék ingerkedő magaviseletét, abban alaposan kételkedünk.

A Kossuth-szobor ügye mint kortesfogás! A helyi ellenzéknek az egész Kossuth kérdésben való kétes becsü magatartására vall rá e kijelentés; hát a zombori polgárságnak az a kegyeletes mozgalmá, melylyel — habár szerintünk is adakozási kedvét egy kissé túlbecsülve — egy Kossuth emléket szándékoznak Zomborban felállítani, kortesfogás? Ugyan ki részéről? Ennyi tisztelettel viseltetik az egyesült ellenzék hivatalos sajtója Kossuth emléke iránt, hogy a nevével kapcsolatos mozgalmat, melyet a polgárság — a legtiszteltemlétebb érzelmeiktől vezéreltetve megindított — kortesfogásnak meri nevezni.

Valjon miféle kortesfogás lenne a Kossuth emlékével kapcsolatos mozgalom, — nemzetiségek által lakott városunkban?

Csúnyán viselkedett és viselkedik az ellenzék sajtója az egész Kossuth kérdésben, mert míg egyrészt leszólja a zombori mozgalmat — a szerbek kedvéért — addig az országnak, a párt főhivatalosa, a „Nemzeti Ujság“ által azzal áll elő, hogy Zombor városának a Kossuth ügyben hozott ismeretes határozatát az ellenzék vitte ki. Risum teneatis . . .

Nem kevésbé gyanus az ellenzék magatartása, — a polgárság által felkarolt vasuti marhalakodó, vasuti állomás elnyerésére vonatkozó mozgalomban. A polgárság helyes érzéssel bírván egy ilyen állomás fontosságát illetőleg, a város közigazgatási érdekei szempontjából, helyes érzéssel bírván a marhatenyésztők anyagi érdekei iránt, a forgalom könnyítése céljából, az új vonat építőtől egy külön marhalerakodó állomást akarnak kieszközölni. Nem az a fontosabb, hogy hol lesz ez az állomás, — mert e tekintetben tessék vitakozni s a legmegfelelőbb helyet kijelölni, — hanem az a fontos, hogy egy ily külön

állomás létesüljön, az az örvendetes, hogy a polgárság ennek szükségességét felismerte.

Az ellenzék ezen közhasznú mozgalmat szintén leszólja azért — s itt látszik ki a lóláb — mert többen ezen állomást nem oly helyre proponálták, ahol az ellenzéki sertés-hizlalók telepei fekszenek. Persze egy üdvös közérdekű eszme megpendítése — kortesfogás, — az azonban tiszta önzetlenség s nem kortesfogás, ha az üdvös eszmet letiporják csak azért, mert nem kizárólag az ellenzék egy pár tagjának privát érdekeit veszi kizárólag tekintetbe.

És végre az új templom ügye! Évtizedek óta közóhajt képez ennek a rendezése. Több mint háromszáz polgár járult dr. Thurzsky Zsigmond vezetésével a nemrég körünkben időzött kiváló és páratlan jószágú érsek elé, hogy a kérdés megoldásában támogatását kérvényezik. Érsekünk komolyan hozzá is látott már terve keresztülviteléhez s megígérte, hogy az új templomot jelenlegi állapotában megtűrni nem fogja.

Mit tesz az ellenzék sajtója? Rárönt arra a háromszáz polgárra, rárönt mindazokra, akik ez ügyet meg akarják oldani, — kijelentvén, hogy az egész akció csak kortesfogás, — becsmerli vallásos érzelmüket, előírja, hogy mit kellett volna az érseknek elmondani, kétségbe vonja az egész polgárság kezdeményezési jogát, — mert szerinte ez csak a kegyuri bizottságnak állott hatáskörében, beszél tücsköt-bogarar az új templom stílveverekéről, Haynald véleményéről, Pártos tervéről s végül ez egyszer elég szerényen elismeri, hogy a polgárság körében megindult mozgalom ellen egy számbavehető érvet tudna felhozni. Hiszen jól tudja mindenki, hogy ezen mozgalomnak nem az a speciális célja, hogy az új templom a régi terv szerint s a régi nézetekkel építtessék fel, hanem az, hogy e kérdés közmegelegedésre megoldassék.

Nos zombori polgárok vonuljatok az ellenzék színe elé s leborulva köszönjétek meg, hogy kegyes volt nemese érzelmeiteket a Kossuth-szobor, a marhalerakodó állomás és az új templom ügyében gunyitárgyává tenni!

Korteskédjétek mindig ily közérdekű dolgokban való fáradozásokkal, — az ellenzék hadd fáradozzék azon, hogy e közérdekű mozgalmakat, sárga irigységgel, — megszólja. Véghetetlenül

gyengén állhat az ellenzék szénája, ha már arra van szüksége, hogy a polgárság eme közhasznú és nemes érzelmeiktől vezérelt mozgalmait — az obstinár választásokkal hozza kapcsolatba s ha ma már nem resteli nyíltan bevallani, hogy Koczkar bukásának egyedül csak az volt az oka, mert nem akart ígéretet tenni, hogy az új templom ügyét elő fogja mozdítani.

A vallás- és közoktatási miniszterium új államtitkára. A hivatalos lap folyó hó 17-iki száma közli Pulszky Ágostnak a kultuszminiszterium államtitkárává történt kinevezését. A királyi kézirat így szól: „Vallás- és közoktatásiügyi magyar miniszterem előterjesztésére dr. Pulszky Ágost budapesti egyetemi nyilvános rendes tanárt a vallás- és közoktatásiügyi magyar miniszteriumhoz államtitkárrá kinevezem. Kelt Madonna di Campiglióban, 1894. évi július hónap 11-én. Ferenc József s. k. Bárány Eötvös Loránd s. k.“

Ujdonságok.

Személyi hir. Lobkovitz herceg hadtestparancsnok tegnapelőtt a reggeli vonattal városunkba érkezett. A helybeli cs. és kir. zászlóalj felett szemlélet tartott s még az nap a déli vonattal tovább utazott.

Katonai látogatás. Szigetszentmiklósi Bakonyi Károly tábornok Szegedről tegnapelőtt az esti vonattal városunkba érkezett. A tábornok a helybeli honvédszászlóalj felett tart szemlélet s ma utazik vissza székhelyére.

Kinevezés. Ófelsége a király Békefi Iván szabadkai törvényszéki jegyzőt a bajai kir. járásbírószághoz albiróvá nevezte ki.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Téchy Gyula szabadkai aljegyzőt a szabadkai kir. járásbírószághoz jegyzővé nevezte ki.

Számonkérőszék. Sándor Béla főispán a város közigazgatási és árvaszéki működésére vonatkozólag e hó 28-án számonkérőszéket tart.

Kerti mulatság. A zombori iparos dalárda folyó évi augusztus hó 5-én Miklósi Vili, a volt népkör kerthelyiségében nyári mulatságot rendez hangversennyel egybekötve. A dalárda már nagyban készül a hangversenyre s új karmesterének, Bures Jónoknak ügyes és szakavatott vezetésével előre láthatólag szép sikert fog elérni.

Főlvétel a szegedi fa- és fémipari szakiskolába. A szegedi fa- és fémipari szakiskolánál, melynek célja művelt és elméletileg egy, mint gyakorlatilag képzett iparosok és gyárvezetők nevelése, f.

A „BÁCSKA“ tárcája.

Mi a nő?

Mondják, hogy a teremtsnek koronája a férfi;
Amde a gyémánt gyöngy e koronában a nő.

Margitay Valér.

A COPFOK.

Irta: Jámboor Béla.

Szenderegy Adolár ügyvédjelölt ur költői lelkületű, lágy szívű érzékeny ifju volt.

Ha principális, egy belhon jegesmedve bőmből hanggal, darabos modorral, de masként jó szívvel megáldott ember, őt egyik-másik kliensének jogvédőjeként a járásbírószághoz akarta kiküldeni, ilyenkor Adolár ur — jó fiskáliszhoz illő — különféle diplomáciai fogásokkal akart e megtisztelő megbízatásából kibújni.

Néha sikerült neki, néha nem.
Nem bírta puba szíve elviselni, ha alperes kliensét — ki talán a buszonöt botot is egész teljességében kiérdemelte volna — 8 napi elzárásra elítélték. És felázadt anyagi lelke, ha a felperes impertinens, de kézzelfogható bizonyítékokkal totaliter legyűrte az ő védenéit.

Érzékeny fuvolahangon vigasztalta ilyenkor, a király nevében — szolid rágalmaszást és becsületsértést — elítélt polgártársát és mely sóhajással kísért melegkézsorítással elbucsuva — fordított bátat Juszticia filial csarnokának, hogy jegesmedve főnökének referáljon.

Szenderegy Adolár ez időszert boldog házasságának második hetét élvezte.

Szerelme, az ő anyagi Genovévájához, a legköltőibb, a legidillikusabb volt, melyhez képest Romeo szerelme Capulet Julcsához egy csizmadialeány köz-napi szerelmitörténetévé törpült el.

Igaz, hogy Adolár ur szerelmitörténetében holmi kötéllétra, erkély, holdvilág, szoptatósadjka, quardian és ciánkáli nem szerepeltek, de ép ezért volt boldog eredménye szerelmi epedéseinek. És ha tekintetes Shakespeare

Vilmos ur oly szerencsés lehetett volna tekintetes Szenderegy Adolár urat annak idején ismeretnie, szentül megvagyunk győződve, hogy a Moutechi és Capulet család sorsa sokkal kedvezőbb fordulatot vett volna.

Szenderegy Adolár ügyvédjelölt ur egy kefes boltban pillantotta meg szerelme tárgyát, a hova ő — mint garçon ember, magán háztartásához égetően szükségelt egy darab olcsó és tartós eszmafényesítőkefének vásárlásáért — végtét által sodortatott.

A bartvisék, sár és fényesítőkefék e dusan megakart csarnokában szerette meg és jegyezte el magának az ő esinos, barnabaju, bogárszemű Genovéváját.

A mint ebből kivenni méltoztatnak, Adolár ur mélyen tisztelt apósa, a kefekötés jövedelmező mesterségét űzi.

Igen, Sörte Ezsaiás uram jómódu, becsületes polgári kefekötőmester, ki magánóráiban a temetések alkalmával működni szokott gyászdalosok közt a Bass II énekli, mindenkör feltűnő — belesüllessel. Bosszuságot ilyenkor rendszeren — a kefekötők hagyományához híven és illően — a „Haldokló kutyához“ címzett bormérésben fojtja le.

Denique, Szenderegy Adolár ur jött, látott, győzött és isteni Genovéváját az ígért stafrunggal, egy-két ezer forintoeskával és egy évre szóló — kitűnő minőségű — kefeilettémmel garnirozva feleségül kapta.

Adolár végtelen boldog volt!

Hogy is ne!
Ő a szegény fiu, kinek nincsen egyebe 60 ft havi fizetésénél és egy még le nem tett vizsgájánál, valóban boldognak is érezhette magát.

Mint mondanám, ez idő szerint a mézes hetek másodikat élvezi és ez oka annak, hogy oly rettenetesen szórakozott.

Ép most az irodában körmöl.
Zsebkése állandó működésben van, hogy az isteni Genovéva által akaratlanul okozott tollhibákat kivakarja. Tekintete a fali óra mutatóján legel, mely — szerinte — infámis lassusággal halad a XII-ös felé.

Principális — a jeges medve — ép Adolár egy felebbezését olvassa és dühös pillantásokat vet rá, mikor a zsebkés sercegését halja.

— Szenderegy ur! — bömböl a principális —

hisz ez hallatlan, amit ön művel! Ön ebből a felebbezésből a legfontosabb passzust teljesen kibagyta! És mit vakarózik ott folyvást? Most ezt újra leírhatja!

— Igenis principális ur — felel szegény Adolár — majd leírom újra és kérem méltóztassék elnézéssel lenni . . .

— Méltóztassék, méltóztassék — bömböl vissza a jeges medve — ez nem ér semmit! Hiszen kérem, mióta ön meguóstit, egyetlen munkájának sem vehetem hasznát!

— Ugyan mondja csak Szenderegy ur — folytatja a princi — meddig tartanak még a mezeshetek?

— Még négy hét van hátra — feleli Adolár átszellemült mosolylyal.

— No hát kérem igyekezzék, hogy azok minél előbb befejeztessenek — vag vissza kegyetlenül a princi.

— Oh soha! — rebegi Adolár, szeméit a menyevetere emelve.

— Mit mond? — rival vissza a medve.

— Azaz kérem, bocsánat, . . . igenis, majd igyekezni fogok principális ur meghagyásának lehetőleg megfelelni — szepegi szegény Adolár és teljesen lesujtva, elérzékenyülten fog munkájához.

— No, hallja-e amice — kezdi kis szünet után lágyabb hangon a jeges medve főnök ur — azért nem kell ám mindjárt ugy elszontyolodni. Hiszen tudom én azt, hogy a fiatal férjnek mindig a menyecske forog fejében; hanem hát igyekezzék komoly lenni és biggadtan gondolkozni . . . A mai delutánt töltse az asszonykánál és nem szükséges, hogy befáradjon. No! . . . Erteite? . . . Isten önnel!

Adolár kibéktülve főnökével, néma meghajlással köszönte meg a kegyes jóindulatot.

Megszólt a déli harangzó!

Szenderegy Adolár dobogó szívvel rohant otthonába; alig várva, hogy az ő aranyos Genovévájával asztalhoz ülhesse.

Nem sejtette szegény Adolár, hogy boldogságának derült egét, ha nem is a legsötétebb, de legalább is bárányfelbők fogják rövid időre elhomályosítani.

Csókra nyújtott kipirult arcoska és puba, ölelő karok várták az ügyvédjelölt urat.

Boldogan ültek asztalhoz!

— Ugy-e mucuskám — kezdé Adolár a társalgást — nem látogattak meg délelőtt az öregek?

1894. évi szeptember elején nyílik meg az első, előkészítő tanfolyam, melybe oly 12 éves korukat betöltött tanulók vétettek fel, kik vagy 6 elemi osztályt, vagy két középiskolai osztályt végeztek. A kik gyermekeiket a szakiskolába fölvetetni kívánják, az új intézet berendezése előtt is f. évi augusztus 20-ig jelentkezhetnek a szegedi kereskedelmi és iparkamaránál.

Esküvő. Schaffer Márkus csantavéri földbirtokos folyó hó 17-én esküdtött örök hűséget Lederer Hermann monostorszeghi kereskedő leányának, Bella kisasszonynak.

Közügyességi tanfolyam Debrecenben. Közgazdaságilag igen fontos intézményt létesített Lukács Béla kereskedelemügyi miniszter Debrecenben: néptanítók részére úgynevezett közügyességi tanfolyamot, a melyet e hó 15-ikén délelőtt nyitott meg a miniszter megbízásából az ipariskolák felügyelője, Sztéryi József, nagyszámú közönség jelenlétében. Az intézményt nagyon rokonszenvesen fogadták s a miniszterre a megnyitáskor táviratilag üdvözölték. A tanfolyamban — a melynek a ref. kollégium adott helyiséget — 20 vidéki tanító vesz részt, a kiknek feladata lesz, hogy az ipari foglalkozást a népiskolákban tanítsák. Ez az intézkedés különösen az alföldi népre lesz jó hatással.

Egy szegény leány tragédiája. Topolyai levelezőnk írja: Eszes János zentai lakosnak mostoha leánya Mari — Rekvényi Imre topolyai kereskedőnél volt szolgálatban. Marit szorgalma és pontosságát mindenki kedvelte. Csupán annak buskomorsága tűnt mindenkinek fel. Marit többször kérdeztek a buslakodás okáról, így hát elmondta, hogy edes anyja gyakran írja neki, hogy a mostoha apja nagyon kegyetlenül bánik vele. Tegnap ismét oly szivertepő hangon írt levelet kapott, a dühöngő ferj ugyanis felholtra verte a tehetetlen, beteges anyját. Ez annyira elkésértette a leányt, hogy az éjjel egy nagy adag gyufaoldatot ivott, melytől rövid kínlás után meghalt. Reggelre már szederjes állapotban találták fel a szerencsétlen leány holttestét.

Furfangos család. Tumbász Pál szabadkai sertés s lókereskedő folyó hó 11-én lent járt Páncsován sertéseket vásárolni. Az nap délben a felesége Páncsováról táviratot kap, melyben a férje arra kéri, hogy Jalinek Matyas vendéglősből cimezve részére táviratilag 600 frtot küldjön. Tumbász felesége mi rosszat sem sejtve a kért 600 frtot még az nap d. u. táviratilag megküldötte. Tumbász ugyanazon este a 11 órai vonattal Páncsováról haza érkezett. Az asszonynak első kérdése az volt, hogy megkapta-e a táviratilag küldött 600 frtot? Tumbász majd hanyat vágódott, mert ekkor sült ki, hogy az ő nevében valaki táviratozott. Másnap reggel aztán mindjárt sürgönyöztek a páncsovai rendőrségnek, de ez a táviratra nem is válaszolt. Ekkor az ottani kir. postához süllyöztek, a honnan az a válasz érkezett, hogy a kérdéses 600 frtot Tumbász Pál szerdán d. u. Jalinek Matyas tanúsa mellett felvette. E válasz következtében a rendőrség részéről Antunovich Andor kapitány — Tumbász Pál sertés kereskedővel Páncsovára utazott.

A kaszinók italmérési engedélye. A pénzügyminiszter több ízben tapasztalta, hogy a kaszinók, olvasó- és más társas körök által kért italmérési engedélyek kiadása körül a pénzügyigazgatóságok különböző eljárásokat követnek el oly esetekben, a mikor a megállapított italmérések száma már be van töltve. A pénzügyminiszter tehát tájékozás és mihezváltás végett a belügyminiszterrel egyetértőleg 36679. számú rendeletével kijelenti, hogy a kaszinó, olvasó- és más több társaságok, illetve megbízottak részére adott italmérési engedélyek nem számítandók be az italméréseknek 1888. XXXV. t. c. 8. §-a alapján megállapított létszámba, vagyis ilyen engedélyek létszámon felül is kiadhatók.

Eltűnt cséplőgép. Az ember alig bír, hogy egy akkora alkotmány, egy teljes cséplőgép el tud tűnni. Pedig ugy van. Azt jelentette Tausz Fülöp szeghegyi lakos a csendőrnöknek, hogy a háza elől a cséplőgépe eltűnt. Természetesen nem „nyomtanlanul”, mert elég széles nyomok mutatnak, hogy merre vitték. Ohlicher Károly és Müller Fülöp találták meg a gépeket. A két vagyonos gazda azt vallotta, hogy ők Tausznak egy

3000 frtos váltóján kezesei voltak. De Tausznak most mindenét elvették s ők így akarták magukat a károsodás ellen biztosítani. A csendőrség a gépet vissza szállította.

Félig megsült ember. Dorozsmay Mihály szabadkai napszámos, ki a szabadkai honvéd lakotya háta megettí úgynevezett „csutka-falu“-ban lakott, f. hó 11-én d. u. jól bepálinkázott állapotban az udvarában levő meggyfa alá fektült s elkezdett cigarettázni, de csakhamar elaludt, e közben az égő cigarettától fehéreműje tüzet fogott s elkezdett égni. Dorozsmay mélyen aludva a borzasztó fájdalom kinoktól gyötörve felébredt s elkezdett kiabálni, a kétségbeesett jajkiáltásokra a szomszédok összefutottak, Dorozsmayt azonban már félig sült állapotban találták. A szerencsétlen 33 éves embert aztán beszállították a kórházba, a hol 48 órai kinos vergődés után f. hó 13-án, pénteken d. u. megszünt élni. — Az elhunytak edes anyja a rendőrség előtt azt vallotta, hogy Dorozsmay a feleségével rozslóban élt s hogy az petroleummal le öntötte s így gyulladt volna meg a ruhája. — A rendőrség a vizsgálatot ez irányban megindította.

A kolera. Ez a félelmetes szörny már ismét feltűnt a messze láthatáron. Oroszországban, Galiciában és Bukovinában fordultak elő egyes esetek. Ebből az alkalomból a belügyminiszter egy körrendeletet bocsájított ki, a melynek értelmében a hatóságoknak kötelességévé tétetik, hogy a nevezett helyekről érkező utasok 5 napig megfigyelés alá vevendők.

Körözés. A szabadkai kir. törvényszék körözött valamit Kolompár János nevű egyént, aki lopás büntetése miatt van jogerősen vád alá helyezve. Személyleírása a következő: bajai születésű, 20 éves, róm. kath., alacsony, barna, gömbölyű arcú, fekete szemű, hajú és szemöldökű, rendszer orru és szája, ép fogu, borotvált szakálu, magyarul beszél.

Árlejtés az állandó tribünépítésre. Egyesületünk folyó hó 12-én igazgató-választmányi ülést tartott, mely alkalommal az állandó tribün építése feletti árlejtés is megtartott. A tribün tervét és költségvetését Szabó László városi építőmérnök készítette. A terv oly esinnal és jó ízléssel készült, hogy alig van hazánkban egy-két löverseny-tribün, mely a miénkhez hasonlítható volna. Kikiáltási ár 4995 frt 51 kr. volt. Az árlejtésben résztvettek: Merkl József apatini, Singer Károly bajai és Ulrich Vince zombori építési vállalkozók. Az árlejtők közül Merkl József vállalkozó tette a legelőnyösebb szóbeli ajánlatot. Az igazgató-választmány tekintettel a tribün szükségére voltára, továbbá hogy az aratási idény következtében a munkások alkalmazása több nehézséggel és költséggel is jár s végre mivel nevezett vállalkozó szolid és tervszerű kivitelűt ígért, Merkl Józsefnek ajánlatát egyhangulag elfogadta és őt a tribün építésével az árlejtési feltételek gyors betartása mellett 4900 frt vállalati ár mellett megbízta. Merkl a tribünt szeptember elsejére elkészíteni és átadni tartozik. A helyszíni bejárás és kikiáltás f. hó 16-án tartott meg a városi törvényhatóság, a helybeli katonai ténnyarcsnokság és az egyesület delegáltjai jelenlétében. A tribünépítés felügyeletével egyesületünk Pilaszánovits József elnöke alatt dr. Vadas Kálmán, Halm Ervin, Zsuffa Vince, Szabó László és Jakabits Mihály igazgató-választmányi tagokat bízta meg.

Ménelejtezés Baján. A bajai m. kir. állami mentelep ménanyagának osztályozása, illetve selejtezése e hó 21-én fog megtartani. A vármegyei lötenyészés érdekében történő selejtezéshez egyesületünk lötenyész-bizottmányi elnöke nem mehetvén el, helyettesítésével Latinovits Pál alelnököt kérte fel. E ténykedéshez kiküldettek továbbá: Dreseher Ede, Pilaszánovits József, Poppovits Dusán, Somogyi Emil és Türk János lötenyész-bizottmányi tagok.

— Nem edesem, azok nem voltak itt — feleli a kis menyecske zavartan — hanem képzeld csak, úgy tiz óra tájban, mikor éj fészlködtem, bejön a Böskenk és mondja, hogy egy zsidóasszony van itt, aki velem akar beszélni. En kifizentem, hogy te edesem nem vagy itthon, én pedig most nem érek rá vele szóba állani; hanem jöjjen delfel, ha te itthon leszel. Gondold csak edes Adolárom, vissza üzen megint a Böske által, hogy ő nem a ténsurral, hanem csakis épen velem akar beszélni; mert a mit ő nekem mondani akar, azt a ténsurnak nem kell, de söt nem is szabad tudni.

— Ez különös — mondja Adolár és érzi a mint a leveles a torkán akad.

— Oh edes Adolárom! nekem is oly különösnek tetszik ez az asszony. Egész delelőt ígatott voltam. De azért mégsem szoltam volna nekéd, ha te most magad nem kérdezed, hogy volt-e itt valaki delelőt.

— Általános lehangoltság.

— Ugye edesem — kezdí kinos színet után remegő hangon az asszonyka és egy könnyesepp jelenik meg pilláin — mit akarhat az az asszony nekem mondani?

— En nem tudom muenskáim! — feleli Adolár, bomlokáról az izzadságot törölve. Esküszöm nekéd szerelmünkre, hogy multamban (itt egyet köhintett) nincsen semmi olyas, a mitől tán most tartanom kellene.

— Oh Adolár! Adolár! — fakad ki most sírva az asszonyka — nem e tán valaki... valaki... valaki tán megirigyelte az én boldogságomat és ellenem tör? — Azt mondta utoljára az rettenetes asszony, hogy majd hát eljön, ha te is itthon leszel. Oh Szenderegny ur, én visszamegyek a mamámboz!

— Drága nagysád, ezt ne tegye! — veté ellen Adolár szintén hivatalos formában. Esküszöm önnek, hogy nem értem a dolgot. Itt egy rettenetes intrika szövődik ellenünk, mely vagy színművé, vagy szomorú drámává, avagy a legrettenetesebb tragédiává fog fejlődni!

— Oh Istenem! Istenem! Taglédiává?! Édesem mi az a taglédiá? — kérdezi könnyezve a megrémült menyecske.

— A tragédia — mucuskám — világosítja fel Adolár

lár siri hangon az asszonykát — az, a melyben az összes résztvevők — kevés kivétellel — meghalnak!

De ne félj mucuskám; lehet hogy még minden jóra fog fordulni. Boldogságunkat nem engedem megzavarni. Am jöjjen az az asszony! De esküszöm szerelmünkre tiszta lélekkel, mert tudom a praxisból, hogy mi az eskü szétsége és tudom azt is, hogy a talmi-ekült egy évtől öt évig, vagyis háromszázhatvan naptól egyszerűen száz napig terjedhető fegybüzzel sújtja a magyar büntető törvénykönyv második bővített kiadásának — most hirtelen nem jut eszembe — hányadik paragrafusára. Igenis! és ép ezért esküszöm, hogy innen élve nem megy ki az az asszony, mig rettenetes titkát előttem fel nem tárta.

És Adolár, a remegő kis feleség ajkára — a tőle kitelhető legnagyobb indulattal — egy hatalmasan cuppanó csókot nyomott.

A szelidlelkű Adolár egyszerre nagy metamorfozison ment át!

Tigrissé vált, mely vért szomjazik!

Annnyit azonban mi is öszintén bevallhatunk, hogy Szenderegny Adolárnak nem volt semmilyen, de még csak futólagos viszonya sem senkivel.

Ó azok közé a „jó Fülöp“-ök közé tartozott, kik a bölgyek pertli-kommissióit a legnagyobb precizitással és passzívul szokták elvégezni és ezért jutalom fejében a „kedves fiú“ — a „jó fiú“ — tituluson kívül semminemű más kellemesebb kiváltságban nem részesülnek.

A mi pedig a kis bakis feleségét illeti, az Sörte Ezsaiás uram és az anyjukom által olyan tisztességes és példás nevelésben részesült, hogy Genovéva asszonyka tiszta szívvel megesküdhetne a kedves papa raktárán fekvő összes hartvis és eszmafenyesítő kefékre, hogy ő a tekintetes Szenderegny Adolár ügyvédjelölt uron kívül más férfit nem ismert, nem szeretett és nem is fog szeretni soha! (Ámen!)

Mindezek dacára azonban, a szegény fiatal házások ebédje és házi nyugalma megvolt zavara.

Adolár, — a szelidlelkű — mint egy fenevad járkált fel s alá a szobában. Genovéva asszonyka pedig a pamlagon ülte, könnyeit törölgette.

Es ez elegendő volt arra, hogy Adolárt — a szelidlelkűt — még dühösebbé és illetve hősiesebbé tegye.

Adományok az ideai löverseny díjaira. Felterjesztésünkre a földmivelési miniszter a szeptember hóban tartandó löverseny díjaira 1000 koronát adományozott, Zombor város közönsége pedig a legutóbb tartott rendes közgyűlésen 400 koronát szavazott meg.

Évzáró vizsgálat az adai földmivé-iskolában. Úgy értesültünk, hogy a záró-vizsgálat augusztus hó második felében fog megtartani. E vizsgálatához miniszteri biztossal Zákó Milán országgyűlési képviselő küldetett ki, aki az iskola gazdaságáról, tantestületéről és a tanulók gyakorlati, nemkülönbön elméleti képzéséről terjedelmes jelentést fog a földmivelési miniszterhez terjeszteni. Egyesületünk képviselőjében a titkár fog a vizsgálaton megjelenni.

Városi ügyek.

Kisajátítás. A baja-zombor-újvidéki h. é. vasut engedélyeseinek bejelentéséhez képest Zombor szab. kir. város tanácsa részéről ezennel közlhirre tétetik, miszerint az említett vasut céljaira Zombor szab. kir. város határában szükséges területek kisajátítása céljából az egyezségi tárgyalások a városháza nagytermében reggeli 8 órakor az alatt elősorolt napokon fognak megtartani, és pedig: a zombor-gákovai ut mellett levő földterületekre nézve f. évi július hó 29-én, a zombor-sztapári ut mellett levő földterületekre nézve pedig f. évi július hó 30. és 31-én. Felhívtnak emnélfogva az érdekeltektől tulajdonosok, hogy a fent megállapított tárgyalási napon saját érdektükben jelenjenek meg.

Szabályrendeletek. Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága a színbáz és egyéb nyilvános előadások alkalmával előforduló rendezavarások megakadályozása iránt szabályrendeletet alkotván, ezen szabályrendelet 30 napon át közszemlére tétetett ki. Az említett szabályrendelet Thurszky Jenő városi tanácsnok hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt betekinthező, az érdekeltek felhívtnak, hogy ezen szabályrendelet ellen felmerülő kifogásaikat a jelzett határidő alatt a városi tanácschoz címezve írásban beadhatják.

Művészet és irodalom.

Megjelent a Bács-Bodrogh vármegyei gazdasági egyesület közlönye, a Gazdasági Értesítő július havi 7-ik száma a következő tartalommal: Lötenyészési jutalomdíjazás. — Székes és szikes talajok. — Javaslatok az országos lötenyészés érdekében. — Hirdetések. — Kis hírdetések. — Hirdetések.

A közigazgatási és közgazdasági szemle július havi füzeté a következő tartalommal jelent meg: 1. Értekezések: Külkereskedelem és váltó árfolyam. Dr. Jankovich Bélától. — Adók reformjáról. Második közlemény. Dr. Kohn Dávidtól. — 2. Közigazdasági havi krónika: dr. Mandello Károlytól. — 3. Irodalmi szemle: Viszonzó válasz dr. Somogyi Manó urnak. Mandello Gyulától. — 4. Statisztikai értesítő: I. Östermeles. Franciaország szőlőszete 1893-ban. — II. Hitelügy. Az ingatlan birtok megterhelteése Poroszországban. Hajdu Lászlótol. — III. Közművelődés. A közművelődés eszközök forgalma. Dr. Vargha Gyulától. — 5. Könyvszemle: Folyóiratok. Szakmunkák és forrásművek.

Uj férfikarok. Az „Apollo“ kargyűjteményből — mely eddig Erkel Sándor, Hoffer Károly és Langer Viktor, mint szerkesztőbizottság és Goll János, mint felelős szerkesztő kiadója közreműködése mellett a magyar karéneklő közönséget szolgálja — megjelent a VIII. évfolyam utolsó része vezérkönyvben és négy szolamban a következő művek tartalmával: 155. kar. Mi volt nekem a szerelem? ... Petőfi S. költeményére (a budai dalárdának 100 koronát nyert pályamű) férfikarra írta Fortuner Elek; 156. kar. Gyászad, Taritzky Ferentől; 157. kar. A lotoszvirág, Schumann Róberttol. Az „Apollo“ a IX. évfolyamától kezdve az „Orsz. magyar daláregyesület“ által évenként megszerzendő 150

és 100 koronás pályadíjnyerő T. i. évenként egy-egy műve dalegyesület. A szerkesztő-karnagy ur és Goll János nem fog működni. Miután pedig a nagy. daláregyesület helye kiadója fogja fizetni, az a köröknek különösen ajánlják nyerhet a magyar karidőnyeket, melyek csekély pénz kedvelő által megszerezhetedija egy mint eddig volt, egy-egy vezérkönyv és négy-egy postai küldemények címzendő hivatalának Budapestén, VI

Zomborból

— Mi zomboriak megszólít ugyan nem a mi passzívoké kegyelméből, de azért meg bucsura sem mehetünk anélkül élveznök bevezetésül.

A Ferenc-esatorna háttanak, de embert nem. De tülkül, hat legyen ebben is!

Kirándult a lawn-tenis anélkül, hogy a kocsiut pont alkottunk azon szabály ellen embert nem szállít.

Szerdán reggel 6 órakor a csatorna kis „Pannónia“ kirándulók barátságos pillant a csinos kis gözös ritkán csak a mi kenvtűkért jött: a ket Bezdánba a Dunáig.

Huszonkilencen ültünk ves élénkség tított tanyát a közönség ült a tetején, de szinte kejes mosolygással pillant megindultunk. Lágy le mindenült, a csatorna vígan körül és a vendégek között meg a reggeli. Gondos asztalgyomorról és gondos fiatal zombori fiatalberek mindíg széd, vígan, — versenyesége gásával. Mükedvelő kormány passzióval vezette a kis gözö élvezete.

Első stáció Monostersze bajóalkotmány állott ottan, a hinarításító is. Megszemlélt nialis magyar találmányok főmérnök találmánya ez: az a részvenytársaság. A legelő föltulmulja ez abban, hogy a az olasz gépek teszik, ha a Gyönyörtien működött a komgép, de ezutal csak a hímá kotrórészt nem működtették.

A részvenytársaság gé után újra a kis Pannónia gé meg sem álltunk a dunai szíttett asztalig. Az ut nevezete említett érdemel, hogy sok latin nevének egyik vadász kimernek — most már nem tűntözött latin neveket: a part a Pannonia sokhelyt fittytel megeledést szült egy a fonyok körében, sőt még egy a propeller, ezek azonban az Istennek, mert a fitty hálá fordították tőlünk valamenny balálítotték hoztuk volna.

Egyébként pedig a ke mellett is igen kellemes han

— Némnek nincsen elv

— veté ellen Adolár.

— No de erlauben s' co üszintén szulva, azt csak a batuám meg. Nem illik, hog janak — felelé ravasz mos

— Figyelmzetem önt újra, de remegő hangon — második bővített kiadás az zókat, becsültsértőket súlyos

— De kérem thek...

— Gondolja meg, hog házi békéjét feldulta; ön e felbiztatására a legundokab

— Aber um Gotteswill

— A legundokabb rá zudítani. Ön a mi becsülts

ratból be akarja szennyezni! mert ismerem az eskü szems következuényeit, hogy...

— Aber thekenthetes d e Dinamitpetron, ha...

— De én esküszöm ön legrettenetesebben fognak la

— De thekenthetes sprechen! En...

— Hallgasson! én ism

— Aber ich bitt Sie...

— Pici? Semmi pic!

— moralt! Nekem nines, nem v

— Aber thekenthetes d aufgebracht!...

— En Szenderegny Ad

— Igen ürtülöm a szer

— En becsültes ügyve multjában nines oly folt, a

toznia kellene; és...

— Aber was geht mich

— Es ön nem állottt

hogy egy fiatal pár boldogsá ordítá Adolár a szelidlelkű.

— Aber thekenthetes o an! En nagyon sojálom, ho

dijaira.
zeptember
adomá-
bb tartott

dmives-
vizsgálat
E vizsgá-
ilési kép-
tantestü-
elméleti
velési mi-
en a titkár

é. vasut
bor szab.
etik, mi-
kir. vá-
celjából
termében
fognak
illet levő
zombor-
pedig f.
fogva az
bitott tár-
s.

kir. vá-
yéb nyil-
varasok
án, ezen
t ki. Az
anások
kiutathó,
rendelet
alatt a

azdasági
us havi
vaslatok
és közle-

zemle
ant meg:
am. Dr.
közle-
avi krö-
zemle:
lo Gyu-
Francia-
ingatlan
szólótl.
zök for-
Folyó-

ményből
Langer
s, mint
a ma-
a VIII.
szólam-
Mi volt
a budai
érkarrá
ky Fe-
bertől.
sz. ma-
dó 150

cseléd
már itt
beszélni.
ttenetes

el area
hangon

a másik
egirigy-
s annak
rejtely!
d, majd

mlagra,
sználva,
gno kést
atsággal

gorva a
ndóket.
kezdé

szimu-

ysággal

meknek

ja von
geeske
nem der

dolár a

théns-

és 100 koronás pályadíjnyertes karokat is fogja kiadni. T. i. évenként egy-egy műdalt és egy-egy eredeti nép-dalegyveleget. A szerkesztőségben csak Erkel Sándor karnagy ur és Goll János mint felelős szerkesztő-kiadó fog működni. Miután pedig az említett díjakat az orsz. magy. daláregyesület helyett az „Apollo” szerkesztő-kiadója fogja fizetni, az „Apollo”-t a magyar dalos-köröknek különösen ajánljuk, mert csak ily módon nyerhet a magyar karirodalom újabb lendületet, új műveket, melyek csekély pénzáldozattal minden férfiak kedvelő által megszerezhetők. Az „Apollo” előfizetési díja ugy mint eddig volt, egész évre 2 frt 50 kr marad egy vezérkönyv és négy szolamét. Megrendelések és postai küldemények címzendők: az „Apollo” szerk. kiadó-hivatalának Budapest, VI. ker. Lázár-utca 18. sz. a.

Zomborból Bezdánig.

Mi zomboriak megszoktuk a kocsiut porát; ami ugyan nem a mi passzióinkból történt, hanem a sors kegyelméből, de azért megszoktuk. Még csak falusi bucsura sem mehettünk anélkül, hogy a kocsiut porát ne élveznők bevezetésül.

A Ferenc-csatorna hátán sok minden terhet szállítanak, de embert nem. De ha nincsen szabály kivétel nélkül, hát legyen ebben is kivétel.

Kirándult a lawn-tenist játszó társaság Bezdánba anélkül, hogy a kocsiut porát nyeltük volna és kivételt alkottunk azon szabály ellen is, hogy a Ferenc-csatorna embert nem szállít.

Szerdán reggel 6 óraker barátságos füttlyel jelezte a csatorna kis „Pannónia”-ja a megérkezését és mi kirándulók barátságos pillantásokkal üdvözöltük őt. Ez a csinos kis gözös ritkán jár a csatornán s most is csak a mi kenővünkért jött: azért, hogy elvigyen bennünket Bezdánba a Dunáig.

Huszonkilencen ültünk a fődélzetére. Olyan kedves élénkség tított tanyát rajta, és olyan szép hölgy-közönség ült a tetején, hogy a vén Ferenc-csatorna szinte kéjes mosolygással pillantott föl.

Megindultunk. Lány kellemes szellő kísért utunkon mindenütt, a csatorna vígan csobogott a kis propeller körül és a vendégek között ott állott a — sörös hordó, meg a reggeli. Gondos asszonyi kezek gondoskodtak a gyomorról és gondos fiatalberek — a torokról (nb. a zombori fiatalberek mindig gondosak). És folyt a beszéd, vígan, — versenyesvevés a vén csatorna csobogásával. Mükedvelő kormányosunk, Pilák Józsi is olyan passzióval vezette a kis gözöst, mintha az lenne egyetlen élvezete.

Első stáció Monosterszegh alatt volt; egy hatalmas hajóalkotmány állott ottan, kotrógép, a mely egyszersmind hinártisztító is. Megszemléltük a próbáját ennek a zseniális magyar találmánynak. Heinz Albert csatornai főmérnök találmánya ez; az ő tervei szerint készítette a részvénytársaság. A legjobb olasz találmányokat is föltámlja ez abban, hogy a hinárt nem metszi el, mint az olasz gépek teszik, hanem kitépi azt gyökerestül. Gyönyörűen működött a komplikált szerkezetű, hatalmas gép, de ezuttal csak a hinártisztítót próbálták meg, a kotrórészt nem működötték.

A részvénytársaság gépműhelyének megszemeleése után újra a kis Pannónia fődélzetére ült a társaság és meg sem álltunk a dunai zsilipnél előre elkészített terített asztalig. Az ut nevezetességei között mindenesetre említést érdemel, hogy sok vízi madarat mutatott be a latin nevének egyik vadász kirándulónk, aki — fogadni mernék — most már nem tudná ismételnit az általa rögtönzött latin neveket; a parton itt-ott mosó asszonyokat a Pannónia sokhelyt füttlyel üdvözölte, ami aztán teljes melegegédést szült egy a fődélzetben, mint a mosó asszonyok körében, sőt még egy nagy birkanyáját is üdvözölt a propeller, ezek azonban igen illetlen teremtményei az Istennek, mert a füttly ballatára a fejüket hirtelen elfordították tőlünk valamennyien és úgy futottak, mintha balálítéletüket hozták volna.

Egyébként pedig a kedves hátultornyos Bezdán mellett is igen kellemes hangulatban haladtunk el, da-

cára annak, hogy a sörös hordó fogyatékos tartalma a hőmérséklet tekintetében nagy bajlandóságot mutatott megközelíteni a napsugaras levegőt.

A dilettáns kormányos is átadta a kormányt a feleségének és így — mi tagadás benne — bizony papucskormány alatt érkezett a társaság a dunai partokhoz. De hat annál szebb volt. Ilyen kormány alatt nem utazhatik akárki emberfia. Ott a cigány már messziről rázendítette a Rákócit.

És mi következett ezután?
Halpaprikás, nyársonstult hal, turócsusza, gyümölcs és a Bosnyák János jó borainak kóstolgatása, tánc, fűrdés, csolnakázás, stb. stb. és este 1/28-kor indulás hazafelé. Ekkor már 35-en ültünk a Pannónián!

Itt adom közölök a hölgyek névsorát:
Bosnyák Jánosné (Bezdánból), dr. Czvetkovits Péterné, Lallosevits Jélka, Pál Antalné, Pál Blanka és Vilma, Peschke Blanka (Baja), Pilaszánovits Józsefné, Schreitter Mici, Szakáll Margit, Szemző Istvánné, Szemző Jánosné és Szemző Őrszike.

És most már megállott Bezdánban a kis Pannónia; nem azért, mintha talán elfogyott volna a göze, hanem mert elfogyott a társaság — bora. Elbucszunk itt a mulatság bezdáni rendezőjétől, Bosnyák Jánostól, a ki jótanácsok helyett ellátta a hajót zöld üvegekbe dugaszolt utralaválal. Az ő lelkén száradt hát, hogy mire Zombor felé szellettik a csatorna báját, hát bizony a Pannónia erősen imbolygott jobbra-balra, úgy, hogy még a pufók hold is nevető ábrázattal fordult felénk.

Hanem ebben mintha a Szemző Jánosék pincéjének is lett volna része, mert a csatornaparti szállásnál, a mikor ott kikötöttünk egy pillanatra, a nevető hold ugy láttá, hogy ott is raktak föl a hajóra olyan barátságos kinézésű flaskókat.

Tehát még sem egyedül a Bosnyák János ludas a mi hajónk imbolygásában?

Heinz Albertől, a csatorna főmérnökétől, a ki a kellemes emlékeztető kirándulást a Pannónia átengedésével lehetővé tette, az apatini hidnál barátságos kézszerítással, sűrűn ismétlődő köszönetnyilvánítással váltunk meg; ő folytatta utját baba, Kis-Szapárra, mi meg mentünk — aludni.

Marci Pán.

A méhesből.

Kinek csak az év folyamán nőtt be a fje lágya, az is világosan emlékeztetik, hogy azelőtt Márton napján már sűrűn szállingóztak a könnyű hópelyhek s a zord tél temperamentumából előlegezett az utósznek annyit, hogy a rituális pozsonyi tömött ludakat nem kellett jégbe csavarva Bécsbe szállítani. Ellenben tartamából engedett a tavasznak is s József napján a virgonc bárány bő friss legelőre talált; s mire az Alajosok egészségére üritették az akkor még nagyon olesó s mégis hamisítatlan quatyikat: az illatos széna minden kapkodás nélkül formás baglyakban illepedett már. Mostanában bizony nem egy áll a dolog. Jégben mennek fel a pozsonyi ludak s akad, hogy a bajai József-vásárkor még jó szolgálatot tesz a bunda s a szent Alajos quatyikat két markunk közt melegítve tesszük ibratává. Azelőtt ha nagy kavarás folytán a szőke Duna egy március folyamán elkialtotta magát, hogy ki a legény a csárdában, s szomszédait kissé korai s kelletlen husvétü öntözéssel lepte meg: az csoda számba ment. Ma már minden csipisz hegyipatak sorra önti ki a szegény tótokat, nem is a hóolvadás idején, hanem akkor, midőn az Alföld egy kis jótékony eső után rimánkodik. Hegyalja akkor fejedelemi italt termelt; Tolna, Baranya és Arad vidéke bus magyar asztalára gyöngyöző bufelejtőzött. Ma? Ezek talajából bizik a debreceni kolbász, meg a kassai sonka. Az ország bortermele vidékein filloxera az ur; peronospora fenyegeti Szabadka viskóit s az Alföld rónáin az arany buzakalászt ép most ostromolja a — hesszeni légy. Akkor nihilizmus, anarchia, szocialisták körülbelül oly ismeretlenek voltak, mint pl. a peronospora. Bőven termelt a tőke s bátran utazhattak az államfők. Persze a leggondosabb kertésznek sem

sikerül telepein teljesen kiirtani az összes fattyukat. Hazánkat ugy ismertük, hogy tejjel-mézszel folyó Kánaán. Ma miniszteri rendeletek szabályozzák a takarmány-kivitel, nem hogy tejet adhasson, hanem hogy éhen el ne vesszen a fejős. Azelőtt mézesbábosok csináltak tükörrel ellátott vásári nagyverses sziveket. Ma e mesterség megszűnt — csak szirupbábosok léteznek.

Ha meghaltál, lobogó tiszta viaszgyertya jelképezte sápadt arcod mellett az örökkévalóságot azelőtt; ma cerazín gyurmány füstös lángja kísér utolsó utadra...

Igaz, azelőtt templomba imádkozni jártunk s ma ugyane helyen randevukat adunk; kinek azelőtt pénze volt, lelki gyönyörűség kedvéért utazott a regényes Svájcba; ma csinos fiatal özvegyek hirlapilag keresnek „erős” társakat oda való utazásukra. Hiába! következőes volt azelőtt a természet, az emberiség is volt. Mindenben bizonyos praeludium létezett, ma hiányzik az előkészítő átmenet minden vonalon. S tartok tőle, hogy rövid idő múlva csak a babaasszony keresztes s a rezort miniszter vezeti majd az urnapi körmenetet — Budán. Hát ha még sincs igazuk az atheistáknak s az a sok ezelőtt ismeretlen „sors” csapása mégis csak egy magasabb lény „memento”-ja. Különbön hagyjuk abban.

Dehogy az Isten! Jupiter pluvius jóvoltából állott be az aszály s akadálytalanul dolgozhatik a nép. Mint a szomorú fűzfa a szélvihar idején, ugy fordul meg a kaszás dereka önmaga körül minden kaszcspásnál. Élete párja, vagy felnőtt gyereke szedi a markokat s nem keresztekben, kazlakban áll már az ideit termés. Egy méternyi távolságra ezektől, ott áll már a füstölő gőzcséplő s tiszta szem alakjában zsákokba hányja árpa, rozs s buza acélos magvait. A kiszgada pedig apró lovaival ott kicsi udvara közepén tüpzeteti családját fentartó csekély termését, örül az életnek s áldja a kevést a jó Istent. Az ő testi sulya is fogy napról-napra; szemfüles doktorok nem tapogatták érverését s naponkint elfogyasztandó vizének sulya nincs grammokban jelezve. Ugyan jó Szucci uram, mért a Redout hűvös termeiben fogyasztgátja teste felesleges sulyát?... Abba a bűnös almába ha nem harapsz be édes jó közös apánk Ádám, ugy-e nem kellene most mindnyájunknak arcunk verejtékével keresnünk mindennapi kenyertünket? De asszony volt a dologban? Nem! Inkább csak izzadjunk!

Szérus kertjéből könnyű kocsiján melegegdedve hajt baba az uri gazda a nap lenyugtával; a visszontlátás csókja duppla sulylyal bir szorgoskodó felesége előtt; egyrészt mert baba jött a papa s mert bőven fizet a kalász. Chikágóból rémhírek érkeznek, buzának ára lesz s így bőven telik majd a — külföldi fűrdőzésre. Meg az ily irigylendő házól izletes vacsorájának elfogyasztása után bodor füst mellett a „Tartozik” és „Követel” felett eszmél: gőzgépnék kezelője gépjéből már rég kieresztette a felesleges szuszt; a kis gazda is megette feketé kenyérral tele aprított savanyu levest s igavonó marhát a jászolhoz kötve: valamennyi édes nyugalomnak engedti át fáradt testét. Nyugalomuk csupán a házörző kutya ugatása zavarja némileg. Csak téged jó méhecském vert meg a sors, mikor annak teremtet.

E széles nagy világon nincs pénzintézet, mely nem téged vett volna be hivatalos pecsétjébe. Ott röpkedsz mint a szorgalom s takarékoság jelképe. De te édes bogaram ennél sokkal több vagy. Agyondolgozod magadat a szó teljes értelmében első sorban hogy fajod tovább is fenmaradhasson, s mert szorgalmad batártalan — a fölösleggel, hogy másokat is boldogíts. Mi értjük egymást; mézkamráid mihelyest tömve vannak, ugy-e te is kissé lustává válsz. Te eszménykép vagy, mely nemcsak önmagáért, de másokért is szivesen dolgozik s önként gyűjti s feláldozza fölöslegét a közjóknak...

A korán kelő fecske börtzenkedve csicsereg cserepes házak tetején; fiókjai nagyon éhesek s a sok lusta bogár még mindig ott nyújtózkodik éjjeli buvó helyén. Te édes méhecském alig várod az első pirkadást, szerezni vágyasz a korai friss barmatban s vakon repülsz a biztos veszedelemnek. Te vagy az első éhségcsillapítója a rovar-evőknek. Meg az a hosszú lábú golya is read leselkedik a későn kelő béka kedvéért! Igen! Nemcsak a megfeszített munka, a külső ellenség is pusztit soraidban.

volna, hogy thekénthetes ör egy iljen gerüder csinál, der Schlag soll mich treffen, ha én elgyűttem volna.

— Ez nem felelet a kérdéseme — ordítá újra Adolár, a szelidlelkű.

— Kérem a thekénthetes orat: lassen s' mich auf die frische Luft — mondá a zsidóasszony és az ajtó felé inalt.

Adolár egész testében remegve a végső kétségbeeséstől, hogy a mélységes titkot mégsem fogja birni kicsikarni a rejtélyes asszonytól — az ajtó elé ugrott és a pokoli elszántsággal, de minden izében vacogva — kibuzá zsebéből az ujdunatuj — kenyérvágókést.

— Utoljára kérem — ordítá Adolár, a szelidlelkű, végső erejét összeszedve — hogy mit akar az én feleségemtől? Mert esküszöm önnek a büntetőtörvénykönyv második bővített kiadására, hogy innen ki nem megy előbb, mig rettenetes titkát be nem vallja.

A szegény zsidóasszony balásapadtá válva, — nem attól való félelmében, hogy a tekintetes ör leszurja, hanem iukább azért, mert látta, hogy a tekintetes ör jobban megvan ijedve mint ő és a lábán már alig képes megállani — elkezdett rettenetes rikácsoló hangon segítségért kiabálni.

A fiatal menyecske felrántva az ajtót, nyomában mindjárt a Böske cseléd a meszelőnyéllel, berohantak a szobába.

Szegény Adolár teljesen kimerülve az izgatottságtól, most már kényőrgésre fogta a dolgot.

— Kérem Buchsbaumné asszony, — kezdé el Adolár bizalmasabb tónuson, — mondja meg itt nőm és cselédünk előtt, hogy mit akar tőlünk? Láthatja, hogy itt nincs menekvés.

— Én is kérem önt, — kontrázott a kis menyecske remegő hangon, — mondja meg mit akar tőlem? Hiszen én nem is ismerem magát!

— Kiszthand ténsasszonyka, khtüszünöm, hogy begyűjtte — komplementirozott Buchsbaumné — mert én már csoknygon félteni kheztem a thekénthetes ör kedves egészségét.

— De miért nem világosította fel mindjárt férjemet? — kérdezé kissé ingerülten a kis menyecske.

— Aber um Gotteswillen! — védekezék Buchsbaumné — a thekénthetes ör még szuhuz sem engedte

gyűnni engemet. Ha akartam megmondani, mindjárt olyan gevalt belekiabálta, hogy iach hab' bald das Ohr-reissen bekommen. Pedig hát oljan ártotlan az egész dolog kedves ténsör és ténsasszonykám — folytatja Buchsbaumné — hogy kár volt a ténsurnak magát annyira esofirozni! Iach wer Ihnen gleich beweisen

Várakozasteljesen lesték a zsidóasszony minden szavát és mozdulatát.

Buchsbaumné pedig fölbontván a kezében eddig tartogatott parányi batyucsakát, alázatos mosolylyal fordult a ház fiatal urnője felé és suttogó hangon kiálta:

— Nem tetszik szép női copfokat vásárolni a kedves ténsasszonykának?

Általános leülés és orrok megnyulása követte e följajnlást!

Buchsbaumné pedig megadta még a bővebb felvilágosítást is.

— Thetszik thodni éu vogyok egy szegény üzvegy asszony, a ki női copfokkal szokta khereskedni. És mert nálom volt éppen ez a három gyűnyűrű copf, a mik ákkurát a kedves ténsasszonyka hajához pásszend volnának, ezeket okortom én a kedves ténsasszonykának oferirozni. Az ilyesmit pedig a ténsoraknak nem kshell és nem illik tudni. Aber es thut mir leid, nem kshell, hogy a ténsasszonykának oljan remek Halhwuschja van, hogy én itt gseftet nem is csinálhattam volna. És mos bocsápatot kérek! Das war die ganze Sache, fejezte be a zsidóasszony a rettenetes titkot.

Adolár és Genovéva szivéről egy egész kobánya esett le!

Egymáshoz simulva, néma öleléssel adtak kifejezést örömlüknek.

A Böske cseléd pedig felkapra a padlórol a vadonat új kenyérvágó-kést, ropogós jókívánatokkal libegett vissza a konyhába.

A szegény özvegy zsidóasszony három forint jutalommal megbékitve, rettenetes kiszthandozások mellett vett bucsut a fiatal pártól.

Adolár csak azt kötötte szivére, hogy a történetkről mélységesen hallgasson.

— Legyen nyugott thekénthetes ör, — mondá Buchsbaumné, — thodok holgotni als wie e abgestochene Gans.

Nem is ok nélkül gondoskodott a jó Isten „királyné”-tok bibeletlen szaporaságáról! Mi volna különben áldott fajdóbb? — Nem tudom bamarjában, melyik auktor mondta, hogy „munka után édes a nyugalom”. Ez szabály akarna lenni, azonban általánosan tudva van, hogy nincs szabály kivétel nélkül. S megint csak te vagy a kivétel édes méheeském! Nincs az a virág, az a falevél, melyet beszerzés céljából két óra járásnyira napközben fel nem kerestél volna. Sötét este térsz vissza fardatán, tehát nyugodnod kellene; de ott van éjjeli ellenséged a baláfejű lepkeben, a viaszt rontó molyban s az örökké éhes rancos békában. Alig hogy átadtad keresményedet a kasban nyüzsgő dolgozóknak, szétterjesztett szárnyakkal sietsz ki a posztra, éjjeli szolgálatot is teendő. Nyílt bomlokkal állsz szembe ellenségeiddel s családod bántását nem hagyod boszulatlanul. De azért a fiatalja sem pihen ám ott bent! Testének csodás szerkezetével éjnek idején dolgozza át viaszkká s mézzé a napközben beborított anyagot. Nincs nektek nyugalmatok soba!

Élj magyar, áll Buda még — s tán reánk is kedvezőbb időjárás következik be rövidesen kedves méheim? Mesterségünkre a mostani hosszú aszály csak oly áldatlan, mint a júniusi folytonos pityergés volt. Mi dolgozni szeretünk ugyebár, s megfeszített erővel akkor, ha kedvező a külső körülmények. Üres bolyongásban eltölteni életünk felét — nem szép s nem nemes gondolat.

Dvornák József.

Naptár. Julius.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
20 Pént.	Illés pr.	Illés	8 Prokop
21 Szom.	Dániel	Pauline	9 Pankrác
22 Vas.	G 10 Már. M.	G 9 Magd.	10 B 5 45 v.
23 Hétfő	Libor p.	Liborius	11 Euphemia
24 Kedd	Krisztina	Kinga	12 Prokol

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ.
köz- és váltó-ügyvéd
Laptulajdonos és kiadó
BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Egy himzési előnyomatató gépet eladok. Özv. Valentinovits Ferencné. Zombor, Basa-utca, gymnasium áellenében.

2736. szám.
kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Bajmok községben megfűresedett s 400 frt évi javadalmazással egybekötött községi irnoki állás folyó évi szeptember hó 1-ső napján délelőtt 9 órakor fog Bajmokon a községüzánál választás útján betöltetni.

Felhívtnak pályázni kívánok, hogy a vármegyei törvényhatósági bizottság által 6 község. 1887. sz. alatt alkotott szabályrendelet 9. §-ában előírt képesítést igazoló okmányokkal felszerelendő kérvényüket a választást megelőző napig az almási főszolgabírói hivatalnál nyujtsák be. Almáson, 1894. évi július hó 5-én.

Főszolgabíró ur szabadságon:
Bagó Géza,
szolgabíró.

6397. sz.
tkvi 1894.

Arverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özvegy Kanitz Babetta végrehajtónak Jugusz Lipót végrehajtást szenvedő elleni 1186 frt 59¹/₂ kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbírói) területén lévő, Zombor város határában fekvő, a zombori 4919 sz. tjkvben A. 6. sorszám alatt felvett 10 hold 998 □ öl térszámú birtokrésztől álló (15518—15519) helyrajzi számú birtokrésztől felerészben Jugusz Lipót nevén álló jutaléka az árverést 836 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1894. évi augusztus hó 8-ik napján délután 3 órakor a telekkönyvi árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becslésének 10¹/₂-át vagyis 836 frt 65 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett arfollyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1894. évi május hó 29-én.
A zombori kir. törvényszék mint telekk. hatóság.
Sztójkovits György,
kir. törv. bír.

BITTERMANN NÁNDOR

KÖNYV- ÉS KÖNYVOMDAI INTÉZETE
ZOMBORBAN
A VÁRMEGYE PALOTÁJÁBAN.

Itt megrendelhetők:
Váltak.
Cvászalok.
Számok.
Levélfejek.
Névjegyek.
Eljegyzési és esketési kártyák.
Sima- és dombornyomatu monogrammok.

Közszégi nyomfataóányokból nagy raktár.
Papir- és írószerek a bevásárlási áron.
Könyvkötőmunkák elfogadtatnak és a kiállítási áron szállítatnak.
Községeknek fél éven át hitel.

Itt megrendelhetők:
Hírlapok.
Művek.
Naptárak.
Táblázatok.
Falragaszok.
Körlevelek.
Tánevigalmi meghívók.
Tánerdek.
Étlapok.

A „BÁCSKA” kiadóhivatala.
Telefon szám: 18.

5328. sz. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Begecs községében üresedésben levő és évi 50 frtnyi fizetéssel javadalmazott szülésznői állásra pályázat hirdettetik.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtnák, miszerint az 1876. évi XIV. t. c. 50. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket, melyben a szerb nyelv tudása is igazolandó lesz, f. évi augusztus hó 18-áig nálam nyujtsák be, mivel a későbbben érkező kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Ujvidék, 1894. évi július 17-én.

Kolozsváry Sándor,
főszolgabíró.

198. szám.
kgy. 1894.

Arverési hirdetmény.

Bács-Petrovosszellő községben a község tulajdonát képező s 17 szobából álló nagyvendéglői épület a hozzátartozó nagy táncterem és egyéb mellékhelyiségekkel együtt folyó évi július hó 27-ik napján reggel 9 órakor a községüzánál nyilvános árverés útján három évre haszonbérbe kiadatni fog.

A részletes feltételek a jegyzői irodában betekinthetők.

Bács-Petrovosszellő, 1894. július hó 13-án.

Bíró helyett:

Dr. Sztarcsevits, Varga János,
jegyző. esküdt.

2699. sz. 1894.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye szabályai járáshoz tartozó Nádaj községben leköszönés folytán üresedésbe jött községi orvosi állásra ezennel pályázatot nyitok.

A községi orvos javadalma: 600 frt készpénz. A látogatási díjak utólagosan szerződőleg fognak a községgel megállapítani. Halottkémlési díj 20 kr.

Pályázni kívánok felhívtnak, miszerint az 1883. évi I. t. c. 9. §., illetve 1876. évi XIV. t. c. 143. §-ban előírt képességeket, továbbá a szerb nyelv tudását igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat hozzám f. évi augusztus hó 15-ig annyiával inkább nyujtsák be, mivel a később beérkező folyamodványokat figyelembe nem vehetem.

Zsablya, 1894. július 9-én.

Mihajlovits Kornél,
főszolgabíró.

Gyakornok kerestetik.

6 gimnazialis osztályt végzett fiatal ember elfogadtatik **gyógyszerész-gyakornokul** díj nélkül. Az illetőnek a német és szerb nyelvet elsajátítani alkalma lenne. Bővebb felvilágosítással szolgál **Barakovits Lajos** gyógyszerész **Szt.-Tamáson.**

Zombor. Bittermann Nándor könyv- és könyvomdájából.

Fichtl Károly, gépész és mechanikus

ZOMBOR, Fehér hajó szálloda tulajdonosa.

PUCH JÁNOS és TÁRSA Gréc, stíria-kerékpárok, HILLMAN, HERBERT és COOPER Coventry (Angolország),
20—3
premier-kerékpárok képviselője.

Valódi angol, francia és német kerékpárok nagy raktára.

Dús választék! Olcsó árak! Legkifünőbb minőség!

Ajánlja magát egyuttal mint szakmechanikus házi és szoba-telegráfok, távbeszélők (telefon), villámhárítók és hasonló mechanikai munkák végzésére.

Kerékpár- és varrógép-javításokat a legelőnyösebb és jutányosabb árakon eszközöl.

Arjegyzék kívánatra ingyen.

Árlejtési hirdetmény.

A nagyméltóságú földmíveléstudgyi m. kir. miniszteriumnak f. évi július hó 2-án 28211. sz. a. kelt rendelkezés képest az adai m. kir. földmives iskolánál építendő segédtanári lak építésére vonatkozólag árlejtést hirdetek.

Az építésre engedélyezett összeg 1581 frt 27 kr s építendő lesz egy 16 m. hosszú és 11 m. széles épület, benne konyha, éléskamra, két szoba, egy előszoba, munkaszoba, eszközkamra és pincehelyiséggel.

Falazatul vertfal alkalmaztatik s alá 1-5 m. magasságban téglalap és földszinti falazat rakandó.

Vállalkozók felhívtnak, hogy a részletes terv és költségvetés megtekintése végett alulírottához fordulni sziveskedjenek; megjegyeztetvén, hogy a legelőnyösebb ajánlattevővel a szerződés megkötetik ugyan, de jóvábagyás végett az a jelzett magas miniszteriumhoz felterjesztetik, továbbá hogy az épületnek még az őszig el kell készülnie.

A pályázati határidő augusztus 15-én lejár s az azon tul beérkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek. Ada, 1894. évi július hó 15-én.

Szobonya Bertalan,
igazgató.

3—1

3536. sz. — kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegyében bajai járáshoz tartozó Felső-Szent-Iván községben leköszönés folytán üresedésbe jött rendszeresített s irnoki teendőkkkel egybekötött községi adóvégrehajtói állásra pályázatot nyitok.

Ezen állás javadalmazása évi 400 frt készpénz fizetés.

Felhívom mindazokat, kik ezen állásra pályázni óhajtnak, hogy kellően felszerelt folyamodványaikat hozzám f. évi július hó 28-ig nyujtsák be.

A választást folyó évi július hó 30-án d. e. 9 órakor Felső-Szent-Iván községüzánál fogom megtartani.

Kelt Baján, 1894. évi július hó 17-én.

Főszolgabíró szabadságon:
NIKOLITS,
szolgabíró.

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft.
A lap szellemi és anyagi szerkesztőnek, anyagi a laptulajdonosnak tartandók.

Egyes szám ára 10 ft.

Szent Iván

Ezeknek a forró, szakáknak egyikén, át, a magyar parlament zelgőjének vig álma mintha a képviselőház még azok is az ő tulaj szerencsétlen egyházpü elváltak tőle, az ő zász és mintha sikerülne egy lanatban a kormányt t tani. A miniszterium mánys szokás szerint vezérszemélyeit, köztük a győztest. De itt megs egy nyári éj! És mikor helyét, a reggeli fürdő után elkezdett folyton gondolkozni a dologról. számoló és programbesz elé lépett, — Szent Iván érintette, de bölcsen óva kifejteti és kimagyaráz

Mindenekelőtt figye pillanatnyi parlamenti korona elé még semmi legyen a következtése, az új miniszterium alak főleg ha a pillanatnyi grammot terjeszt eléje, tart, mindig meg van óv miniszteriumnak, amely és nyilván csakis véletlen felhatalmazást adhasson tására és új választások való hivatkozás nehezen frakciónak a többséget.

Azonban még az it seget is csak álommal mostani képviselőházban eset, hogy valamely kélmányt, legkevésbé olyan

A „BÁCSKA”

Hát jäték volt csak Szeretni nem tudsz, Szivedbe Isten a szed Az ósark fuggos jég Hát csalja volt két Szived nem képes jely Melyet annyiszor dal Csókodra vágyca-vágy

Nincs szivedben a sz Mely fájdalomra en El tudod túrni, hogy Elnemuljon dalodó aj Hát most már dalra, Ne jukadjon a dalra Ne hangzon róla a sz Csak az, melyet a bán

Isten eléd; nem tessék Hisz magad mondád, h S minek legyen a rópl Himes szárnyán a gyű Hát légy szabad! monj Lesz a ki szeret, száz De szeretni, oly igazán, Nem fog senki, mint én